

בשתיקה שלא חישוב מחשבה שאינה נכונה בעבודת המליקה ומיצה הדם במחשבת חוץ לזמנו, או שמלק במחשבת חוץ לזמנו ומיצה את הדם בשתיקה, או שמלק ומיצה הדם במחשבת חוץ לזמנו — זהו שקרב המתיר כמצותו!

כיצד לא קרב המתיר כמצותו? מלק במחשבת חוץ למקומו ומיצה הדם במחשבת חוץ לזמנו, או שמלק במחשבת חוץ לזמנו ומיצה הדם במחשבת חוץ למקומו, או שמלק ומיצה הדם במחשבת חוץ למקומו, או חטאת העוף שמלקו במחשבת שלא לשמה ומיצה דמה במחשבת חוץ לזמנה, או שמלקה במחשבת חוץ לזמנה ומיצה דמה במחשבת שלא לשמה, או שמלקה ומיצה דמה במחשבת שלא לשמה — זהו: שלא קרב המתיר כמצותו.

חשב בזמן העבודה מחשבה על מנת לאכול כזית בחוץ וגם חשב לאכול כזית למחר, או חשב כזית למחר וגם חשב לאכול כזית בחוץ, או חשב לאכול כחצי זית למחר, או חשב לאכול כחצי זית למחר וגם חשב לאכול כחצי זית בחוץ — ככל הני פסול ואין בו כרת משום שמחשבות מעורבות הן [וכמבואר לעיל דף כ"ט עמוד ב'].

אמר רבי יהודה: זה הכלל אם מחשבת הזמן

פסול⁽¹⁰¹⁾, ואם מיצה דם הגוף ולא מיצה דם הראש כשירה.

חטאת העוף שמלקה וחשב הכהן המולק בזמן המליקה מחשבת שלא לשמה, או שמיצה דמה ובזמן המיצוי חשב מחשבת שלא לשמה, או שחשב מחשבת לשמה ומחשבת שלא לשמה ביחד, או שחשב מחשבת שלא לשמה ומחשבת לשמה ביחד פסול שהרי שנינו במשנה [בתחילת המסכת] שמחשבת שלא לשמה פוסלת בקרבן חטאת, ואין חילוק בזה בין חטאת בהמה לחטאת העוף.

אבל אם חשב מחשבת שלא לשמה בעבודות עולת העוף כשירה, ובלבד שלא עלתה לבעלים לשם חובה כדין עולת בהמה שאין מחשבת שלא לשמה פוסלת בה.

אחד חטאת העוף ואחד עולת העוף שמלקו ושמיצה את⁽¹⁰²⁾ דמן במחשבה על מנת לאכול דבר שדרכו לאכול — זה חטאת. ולהקטיר [או חשב על מנת להקטיר] דבר שדרכו להקטיר — זה עולה. חוץ למקומו פסול ואין בו כרת, ואם חשב לאכול או להקטיר חוץ לזמנו פיגול וחייבין עליו כרת, ובלבד שיקריב את המתיר של הקרבן כמצותו.

כיצד קרב המתיר כמצותו? אם מלק

102. הגמרא במעילה [דף ט א] מקשה מכאן למאן דאמר שמיצוי בחטאת העוף אינו מעכב. אם כן איך אפשר לפגל בו. ופיגול הוא רק בעבודות המתירות את הקרבן. ומתרת הגמרא שמיצוי הולך רק על עולת העוף. ומליקה פוסלת בין בחטאת העוף בין בעולת העוף.

101. יש לרדן שמיצה דם הראש ולא דם הגוף שפסול זה דווקא בעולת העוף. שכל עבודת דמה הוא רק במיצוי. ואם מיצה רק מדם הראש פסול. אך בחטאת העוף שעיקר עבודת הדם הוא בהזאת דמה, והמיצוי בה הוא בגדר שירים, יתכן שלזה מספיק דם הראש בלבד. מקדש דוד.